

RÅDSDIREKTIV 94/67/EF**av 16. desember 1994****om forbrenning av farlig avfall(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

Målene og prinsippene for Fællesskapets miljøpolitikk er omhandlet i traktatens artikkel 130 R og er særlig rettet mot å hindre forurensning fortrinnsvis ved å bekjempe denne ved kilden samt ved å anvende prinsippet om at forurenseren betaler.

I rådsresolusjon av 7. mai 1990 om avfallspolitikk⁽⁴⁾ ble Kommisjonen oppfordret til å utarbeide sine forslag om forbrenningsanlegg for industriavfall snarest mulig.

Forbrenning av farlig avfall medfører utslipp som kan forårsake forurensning og derved være skadelig for menneskers helse og miljøet dersom den ikke blir gjenstand for tilstrekkelig kontroll. I noen tilfeller kan forurensningen være grenseoverskridende.

Det er derfor nødvendig å treffe forebyggende tiltak for å verne miljøet mot farlige utslipp fra forbrenning av farlig avfall.

De nåværende ulikheter i de nasjonale bestemmelser som får anvendelse på forbrenning av farlig avfall, og i enkelte tilfeller mangelen på slike bestemmelser, gjør tiltak på fællesskapsplan berettiget.

I samsvar med traktatens artikkel 130 T er vedtakelsen av dette direktiv ikke til hinder for at en medlemsstat opprettholder eller innfører enda strengere miljøverntiltak som er forenlige med traktatens bestemmelser.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 365 av 31.12.1994, s. 34, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 61/95 av 18. juli 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 130 av 21.5.1992, s. 1.

(2) EFT nr. C 332 av 16.12.1992, s. 49.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 10. mars 1993 (EFT nr. C 115 av 26.4.1993, s. 90). Rådets felles holdning av 11. juli 1994 (EFT nr. C 232 av 20.8.1994, s. 35) og europaparlamentsbeslutning av 17. november 1994 (EFT nr. C 341 av 5.12.1994).

(4) EFT nr. C 122 av 18.5.1990, s. 2.

Artikkel 4 i rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽⁵⁾ pålegger medlemsstatene å treffe nødvendige tiltak for å sikre at avfall gjenvinnes eller disponeres uten å sette menneskers helse i fare eller skade miljøet. For dette formål fastsetter artikkel 9 i nevnte direktiv at ethvert anlegg eller foretak som behandler avfall, skal innhente en tillatelse fra vedkommende myndigheter, der blant annet de forholdsregler som skal treffes, må være angitt.

I henhold til artikkel 3 og 4 i direktiv 84/360/EØF av 28. juni 1994 om bekjempelse av luftforurensning fra industrianlegg⁽⁶⁾ kreves det en forhåndstillatelse for drift av industrianlegg som hører til kategoriene oppført i direktivet, og som også omfatter avfallsforbrenningsanlegg.

Formålet med forbrenningsanleggene opprettet og drevet i henhold til dette direktiv er å redusere forurensningsfaren knyttet til farlig avfall ved hjelp av en oksidasjonsprosess, å redusere mengden og omfanget av avfallet samt å frambringe reststoffer som kan gjenbrukes eller disponeres uten risiko.

Et høyt miljøvernivå krever fastlegging og opprettholdelse av passende driftsvilkår og utslippsgrenseverdier for forbrenningsanlegg for farlig avfall innen Fællesskapet. Særskilte bestemmelser er nødvendige med hensyn til utslipp av dioksiner og furaner, som det er viktig å redusere ved bruk av den mest avanserte teknologi.

Det kreves måleteknikker av høy standard for å overvåke utslipp og sikre overholdelse av utslippsgrenseverdier og veiledende verdier for forurensende stoffer.

Det behøves integrert vern av miljøet mot utslipp fra forbrenning av farlig avfall. Derfor kan vandig avfall fra rensing av avgasser bare slippes ut etter særskilt behandling, for å begrense overføring av forurensning fra ett medium til et annet. Det bør innføres særskilte utslippsgrenseverdier for forurensende stoffer i slikt vandig avfall innen to år fra ikrafttredelsestidspunktet for dette direktiv.

Det bør fastsettes bestemmelser for tilfeller der utslippsgrenseverdier overskrides, samt for teknisk uunngåelig stans, forstyrrelse eller svikt i forbindelse med rensningsanlegg.

Det bør ikke tillates at medforbrenning av farlig avfall i anlegg som ikke primært er beregnet på å forbrenne farlig avfall,

(5) EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

(6) EFT nr. L 188 av 16.7.1984, s. 20. Direktivet endret ved direktiv 91/692/EØF.

forårsaker høyere utslipp av forurensende stoffer i den delen av avgassmengden som kommer fra slik forbrenning, og slik medforbrenning bør derfor underkastes passende begrensninger.

For å bedre vernet av menneskers helse og miljøet er det nødvendig med en hurtig tilpasning av de eksisterende forbrenningsanlegg til utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktiv, slik at økt overføring av farlig avfall til slike anlegg unngås.

Det bør nedsettes en komité for å bistå Kommissjonen i gjennomføringen av dette direktiv og i tilpasningen av det til den vitenskapelige og tekniske utvikling.

Rapportene om gjennomføringen av dette direktiv er et viktig middel for å holde Kommissjonen og medlemsstatene underrettet om utviklingen innen teknikker for utslippsbegrensning.

Forslag til revisjon av utslippsgrenseverdier og tilknyttede bestemmelser i dette direktiv bør framlegges for Rådet innen 31. desember 2000 på bakgrunn av den forventede tekniske utvikling, erfaring med driften av forbrenningsanlegg og miljøkrav -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

1. Målet med dette direktiv er å fastsette tiltak og metoder for å hindre eller, når det ikke er praktisk mulig, å redusere så snart som mulig negative virkninger på miljøet av forbrenning av farlig avfall, særlig forurensning av luft, jord og grunnvann, og de derav følgende farer for menneskers helse, og for dette formål å fastlegge og opprettholde passende driftsvilkår og utslippsgrenseverdier for forbrenningsanlegg for farlig avfall innen Fællesskapet.

2. Dette direktiv får anvendelse med forbehold for annet relevant fællesskapsregelverk, særlig bestemmelser om avfall og om vern av helsen og sikkerheten til arbeidere ved forbrenningsanlegg.

Artikkel 2

I dette direktiv menes med:

1. «farlig avfall»: alt fast eller flytende avfall som definert i artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾.

Følgende former for farlig avfall skal imidlertid være unntatt fra dette direktivs virkeområde:

- brennbart flytende avfall, herunder spillolje som definert i artikkel 1 i rådsdirektiv 75/439/EØF av 16. juni 1975 om håndtering av spillolje⁽²⁾, forutsatt at det oppfyller følgende tre kriterier:

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF.

i) innholdet av polyklorete aromatiske hydrokarboner, f.eks. polyklorete bifenyler (PCB) eller pentaklorfenol (PCP), overstiger ikke de konsentrasjoner som er fastsatt i fællesskapsregelverket på området,

ii) disse former for avfall blir ikke farlige som følge av at de inneholder andre bestanddeler oppført i vedlegg II til direktiv 91/689/EØF i mengder eller konsentrasjoner som er uforenlige med virkeliggjøringen av målene omhandlet i artikkel 4 i direktiv 75/442/EØF, og

iii) nedre brennverdi er minst 30 MJ per kilogram,

- alt brennbart flytende avfall som ikke kan forårsake andre utslipp i røykgassen fra dets forbrenning enn utslipp fra dieselolje som definert i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 75/716/EØF⁽³⁾ eller høyere utslippskonsentrasjoner enn dem som kommer fra forbrenning av dieselolje i henhold til nevnte definisjon,
- farlig avfall som stammer fra forskning og utnyttning av olje- og gassressurser fra offshore-installasjoner, og som forbrennes om bord,
- kommunalt avfall omhandlet i direktiv 89/369/EØF⁽⁴⁾ og 89/429/EØF⁽⁵⁾,
- slam fra behandling av kommunalt avløpsvann som ikke er blitt farlig som følge av at det inneholder bestanddeler oppført i vedlegg II til direktiv 91/689/EØF i mengder eller konsentrasjoner som definert av medlemsstatene, inntil listen over farlig avfall omhandlet i artikkel 1 nr. 4 i nevnte direktiv er utarbeidet, noe som er uforenlig med virkeliggjøringen av målene i artikkel 4 i direktiv 75/442/EØF. Dette unntaket berører ikke direktiv 86/278/EØF⁽⁶⁾;

2. «forbrenningsanlegg»: alt teknisk utstyr som brukes til forbrenning av farlig avfall ved oksidasjon med eller uten gjenvinning av den genererte forbrenningsvarmen, herunder forbehandling samt pyrolyse eller andre varmebehandlingsprosesser, f.eks. plasmaprosess, i den grad deres produkter deretter forbrennes. Dette omfatter anlegg som brenner slikt avfall som normalt brensel eller som tilleggsbrensel i industriprosesser.

⁽³⁾ Rådsdirektiv 75/716/EØF av 24. november 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer (EFT nr. L 307 av 27.11.1975, s. 22). Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF.

⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 89/369/EØF av 8. juni 1989 om forebygging av luftforurensning fra nye kommunale avfallsforbrenningsanlegg (EFT nr. L 163 av 14.6.1989, s. 32).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 89/429/EØF av 21. juni 1989 om reduksjon av luftforurensning fra eksisterende kommunale avfallsforbrenningsanlegg (EFT nr. L 203 av 15.7.1989, s. 50).

⁽⁶⁾ Rådsdirektiv 86/278/EØF av 12. juni 1986 om vern av miljøet, særlig jord, ved bruk av slam fra renseanlegg i landbruket (EFT nr. L 181 av 4.7.1986, s. 6). Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF.

Denne definisjonen omfatter det tilhørende området og hele anlegget med avfallsmottak, lagrings- og forbehandlingsanlegg, forbrenningsanlegget og dets systemer for tilførsel av avfall, brennstoff og luft, behandlingsanlegg for avgass og spillvann samt apparater og systemer for kontroll av forbrenningsprosessen og sammenhengende registrering og overvåking av forbrenningsvilkårene.

Følgende anlegg omfattes ikke av denne definisjon:

- forbrenningsanlegg for dyreskrotter eller -rester,
  - forbrenningsanlegg for smittefarlig sykehusavfall, forutsatt at avfallet ikke er blitt farlig som følge av at det inneholder andre bestanddeler oppført i vedlegg II til direktiv 91/689/EØF, eller
  - kommunale avfallsforbrenningsanlegg som også brenner smittefarlig sykehusavfall som ikke er blandet med annet avfall som er blitt farlig som følge av en av de andre egenskapene oppført i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF,
3. «nytt forbrenningsanlegg»: et anlegg for hvilket driftstillatelsen er gitt på eller etter datoen angitt i artikkel 18 nr. 1,
  4. «eksisterende forbrenningsanlegg»: et anlegg for hvilket den opprinnelige driftstillatelsen er gitt før datoen angitt i artikkel 18 nr. 1,
  5. «utslippsgrenseverdi»: konsentrasjonen av forurensende stoffer som ikke skal overskrides i utslipp fra anlegg i løpet av et bestemt tidsrom,
  6. «operatør»: enhver fysisk eller juridisk person som driver forbrenningsanlegget, eller som har eller er blitt delegert økonomisk beslutningsmyndighet over det.

Artikkel 3

1. Tillatelsen omhandlet i artikkel 9 og 10 i direktiv 75/442/EØF, i artikkel 11 i nevnte direktiv, som utfylt ved artikkel 3 i direktiv 91/689/EØF, og i artikkel 3 i direktiv 84/360/EØF skal bare innvilges dersom søknaden viser at forbrenningsanlegget er utformet, utstyrt og vil bli drevet på en slik måte at de nødvendige forebyggende tiltak mot forurensning av miljøet vil bli truffet, og at kravene i artikkel 5-12 i dette direktiv vil bli oppfylt.
2. Hvilke typer og mengder farlig avfall som kan behandles i forbrenningsanlegget, og forbrenningsanleggets totale kapasitet skal være angitt uttrykkelig i tillatelsen utstedt av vedkommende myndigheter.
3. Dersom et anlegg som ikke primært er beregnet på å forbrenne farlig avfall, tilføres farlig avfall (medforbrenning) og

varmeavgivningen som følge av forbrenningen av avfallet ikke er over 40 % av den totale varmen avgitt i anlegget på noe tidspunkt under forbrenningen, får i det minste følgende artikler anvendelse:

- artikkel 1-5,
  - artikkel 6 nr. 1 og 5,
  - artikkel 7, herunder bestemmelsene om måling i artikkel 10 og 11,
  - artikkel 9,
  - artikkel 12, 13 og 14.
4. Tillatelsen til medforbrenning som beskrevet i nr. 3 skal innvilges bare dersom det av søknaden framgår
    - at brennerne for farlig avfall er plassert og det farlige avfallet blir tilført på en slik måte at det vil bli oppnådd en så fullstendig forbrenning som mulig, og
    - at bestemmelsene i artikkel 7 vil bli overholdt ved bruk av beregningene fastsatt i vedlegg II.

Det skal være uttrykkelig oppført på tillatelsen hvilke typer og mengder av det farlige avfallet som kan medforbrennes i anlegget. Videre skal det farlige avfallets minste og største massegjennomstrømning, dets laveste og høyeste brennverdier samt dets høyeste innhold av forurensende stoffer, f.eks. PCB, PCP, klor, fluor, svovel og tungmetaller, være angitt.

Resultatene av målinger utført innen seks måneder etter driftsstart under de mest ufordelaktige forhold som kan tenkes, skal vise at bestemmelsene i artikkel 7 overholdes. I dette tidsrommet kan vedkommende myndigheter innvilge unntak fra prosentkravene i nr. 3.

Artikkel 4

Søknader om tillatelse og vedkommende myndigheters vedtak i tilknytning til disse samt resultatene fra målingene fastsatt i artikkel 11 i dette direktiv skal gjøres offentlig tilgjengelige i samsvar med rådsdirektiv 90/313/EØF av 7. juni 1990 om fri adgang til miljøinformasjon⁽¹⁾.

Artikkel 5

1. Operatøren skal treffe alle nødvendige tiltak med hensyn til levering og mottak av avfall for å hindre eller, når det ikke er praktisk mulig, i størst mulig omfang å redusere negative virkninger på miljøet, særlig forurensning av luft, jord, overflate- og grunnvann samt farer for menneskers helse. Disse tiltak skal minst omfatte kravene i nr. 2 og 3.
2. Før avfallet mottas i forbrenningsanlegget, skal operatøren motta en beskrivelse av avfallet som skal omfatte:

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 av 23.6.1990, s. 56.

- opplysninger om den fysiske og, om mulig, den kjemiske sammensetningen av avfallet og alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere dets egnethet for den planlagte forbrenningsprosessen,
- opplysninger om farlige egenskaper ved avfallet, om de stoffer det ikke kan blandes med, og om forholdsregler som skal treffes ved håndteringen av avfallet.

3. Før avfallet mottas i forbrenningsanlegget, skal operatøren gjennomføre i det minste følgende mottaksrutiner:

- bestemmelse av avfallets masse,
- kontroll av de dokumenter som kreves i henhold til direktiv 91/689/EØF, og eventuelt av dokumentene som kreves i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fællesskap⁽¹⁾ samt i henhold til forordninger om transport av farlig gods,
- uttak av representative prøver i størst mulig grad før lossing, med mindre det ikke er hensiktsmessig, for å etterprøve samsvar med beskrivelsen fastsatt i nr. 2 ved kontroller og for at vedkommende myndigheter skal kunne identifisere det behandlede avfallets art. Disse prøvene skal beholdes i minst én måned etter forbrenningen.

4. Vedkommende myndigheter kan innvilge unntak fra nr. 2 og 3 for industrianlegg og foretak som bare forbrenner sitt eget avfall ved produktionsstedet for avfallet, forutsatt at et tilsvarende vernnivå sikres.

Artikkel 6

1. Anlegg for forbrenning av farlig avfall skal drives på en slik måte at det oppnås en så fullstendig forbrenning som mulig. Dette kan kreve bruk av egnede teknikker for forbehandling av avfall.

2. Alle forbrenningsanlegg skal utformes, utstyres og drives på en slik måte at temperaturen i gass som oppstår ved forbrenningen av farlig avfall etter den siste tilførselen av forbrenningsluft, på en kontrollert og homogen måte og under de mest ufordelaktige forhold som kan tenkes, blir hevet til minst 850 °C, som skal være oppnådd ved eller i nærheten av forbrenningskammerets innvendige vegg i mist to sekunder med et oksygeninnhold på minst 6 %; dersom det brennes farlig avfall med et innhold av halogenerte organiske stoffer på over 1 %, uttrykt som klor, må temperaturen økes til minst 1 100 °C.

Når ovnen fyres bare med flytende farlig avfall eller med en blanding av gassformige stoffer og pulverformige faste stoffer fra en termisk forbehandling av farlig avfall under oksygenunderskudd, og når den gassformige delen utgjør over 50 % av den totale varmeavgivningen, skal oksygeninnholdet etter siste tilførsel av forbrenningsluft utgjøre minst 3 %.

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 6.2.1993, s. 1.

3. Alle forbrenningsanlegg skal være utstyrt med brennere som tenner automatisk når temperaturen i forbrenningsgassene etter siste tilførsel av forbrenningsluft faller under den aktuelle minstemperaturen angitt i nr. 2. Slike brennere skal også brukes ved driftsstart- og driftsstansoperasjoner for å sikre at den aktuelle minstemperaturen opprettholdes så lenge det er ubrent avfall i forbrenningskammeret.

Under driftsstart og driftsstans eller når forbrenningsgassenes temperatur faller under den aktuelle minstemperaturen angitt i nr. 2, må brennere ikke tilføres brensel som kan forårsake høyere utslipp enn det som kommer fra brenning av diesel som definert i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 75/716/EØF, flytende gass eller naturgass.

Det er påbudt å ha og sette i drift et system som hindrer tilførsel av farlig avfall:

- ved driftsstart, inntil minstemperaturen for forbrenning er nådd,
- når den nødvendige minstemperaturen for forbrenning ikke opprettholdes,
- når de sammenhengende målinger som kreves i artikkel 11 nr. 1 bokstav a), viser at utslippsgrenseverdien er overskredet som følge av forstyrrelser eller svikt i rensutstyret.

4. Vedkommende myndigheter kan for visse typer farlig avfall godkjenne andre krav enn dem som er fastsatt i nr. 2 og angitt i tillatelsen. Slik godkjenning skal gis under forutsetning av at minst bestemmelsene i artikkel 7 etterkommes, og av at utslippsnivåene for dioksiner og furaner ikke er høyere enn dem som oppnås ved anvendelse av kravene i nr. 2 i denne artikkel.

Alle driftsvilkår bestemt i henhold til dette nummer og resultatene av de kontroller som foretas, skal meddeles Kommisjonen som en del av opplysningene som gis i samsvar med artikkel 17.

5. Under driften av forbrenningsanlegget skal følgende grenseverdier for konsentrasjonen av karbonmonoksid (CO) ikke overskrides i forbrenningsgassene:

- a) 50 mg/m³ forbrenningsgass, målt som dagsgjennomsnittsverdi,
- b) for minst 95 % av alle målinger tatt i en bestemt 24-timersperiode, 150 mg/m³ forbrenningsgass bestemt som timinuttersgjennomsnittsverdier eller 100 mg/m³ forbrenningsgass bestemt som halvtimesgjennomsnittsverdier.

6. Alle forbrenningsanlegg skal utformes, utstyres og drives på en slik måte at det unngås utslipp til luft som kan øke luftforurensningen ved jordoverflaten betydelig; særlig skal avgasser slippes ut under kontrollerte forhold gjennom en skorstein.

Skorsteinshøyden skal beregnes ut fra hensynet til menneskers helse og miljøet.

Artikkel 7

1. Forbrenningsanlegg skal utformes, utstyres og drives slik at minst følgende utslippsgrenseverdier ikke overskrides i avgassene:

a) Dagsgjennomsnittsverdier:

1) Totalt støv	10 mg/m ³
2) Gass- og dampformige organiske stoffer uttrykt som totalt organisk karbon	10 mg/m ³
3) Hydrogenklorid (HCl)	10 mg/m ³
4) Hydrogenfluorid (HF)	1 mg/m ³
5) Svoveldioksid (SO ₂)	50 mg/m ³

b) Halvtimesgjennomsnittsverdier:

	A	B
1) Totalt støv	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2) Gass- og dampformige organiske stoffer, uttrykt som totalt organisk karbon	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3) Hydrogenklorid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4) Hydrogenfluorid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5) Svoveldioksid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³

c) Alle gjennomsnittsverdier i en prøvetakingsperiode på minst 30 minutter og høyst åtte timer:

1) Kadmium og dets forbindelser, uttrykt som kadmium (Cd)	} totalt 0,05 mg/m ³ (°) 0,1 mg/m ³ (°°)
2) Tallium og dets forbindelser, uttrykt som tallium (Tl)	
3) Kvikksølv og dets forbindelser, uttrykt som kvikksølv (Hg)	} 0,05 mg/m ³ (°) 0,1 mg/m ³ (°°)
4) Antimon og dets forbindelser, uttrykt som antimon (Sb)	
5) Arsen og dets forbindelser, uttrykt som arsen (As)	} totalt 0,5 mg/m ³ (°) 1 mg/m ³ (°°)
6) Bly og dets forbindelser, uttrykt som bly (Pb)	
7) Krom og dets forbindelser, uttrykt som krom (Cr)	
8) Kobolt og dets forbindelser, uttrykt som kobolt (Co)	

9) Kobber og dets forbindelser, uttrykt som kobber (Cu)	} totalt 0,5 mg/m ³ (°) 1 mg/m ³ (°°)
10) Mangan og dets forbindelser, uttrykt som mangan (Mn)	
11) Nikkel og dets forbindelser, uttrykt som nikkel (Ni)	
12) Vanadium og dets forbindelser, uttrykt som vanadium (V)	
13) Tinn og dets forbindelser, uttrykt som tinn (Sn)	

Disse gjennomsnittsverdiene omfatter også gass- og dampformige utslipp av de relevante tungmetaller og deres forbindelser.

(°) Nye anlegg.

(°°) Eksisterende anlegg.

2. Utslipp av dioksiner og furaner skal reduseres ved hjelp av de aller nyeste teknikker. Senest fra 1. januar 1997 skal alle gjennomsnittsverdier målt i en prøvetakingsperiode på minst seks timer og høyst åtte timer ikke overskride en grenseverdi på 0,1 ng/m³, med mindre Kommisjonen senest seks måneder før nevnte dag ikke har utarbeidet og gjort tilgjengelig harmoniserte målemetoder på fellesskapsplan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16. Denne grenseverdien defineres som summen av konsentrasjonene av de enkelte dioksiner og furaner beregnet i samsvar med vedlegg I.

Inntil anvendelsesdatoen for denne grenseverdi skal medlemsstatene betrakte verdien i det minste som veiledende.

3. Resultatene av målinger for å kontrollere overholdelse av grenseverdier og veiledende verdier omhandlet i artikkel 6 og i denne artikkel skal omregnes til vilkårene fastsatt i artikkel 11 nr. 2.

4. Når farlig avfall medforbrennes i samsvar med artikkel 3 nr. 3, får bestemmelsene i artikkel 6 nr. 5 samt nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel anvendelse, i samsvar med kriteriene fastsatt i vedlegg II, bare for den del av avgassvolumet som kommer fra forbrenningen av farlig avfall.

Det skal i samsvar med vedlegg II fastsettes passende utslippsgrenseverdier og veiledende verdier for de relevante forurensende stoffer som slippes ut i avgass fra anleggene omhandlet i artikkel 3 nr. 3.

Artikkel 8

1. Det skal kreves tillatelse utstedt av vedkommende myndigheter for ethvert utslipp av spillvann.

2. Utslipp til det akvatiske miljø av vandig avfall som følge av rensing av avgasser skal begrenses i størst mulig grad.

Vandig avfall kan slippes ut etter særskilt behandling i henhold til en særlig bestemmelse i tillatelsen, forutsatt at:

- kravene i relevante fællesskapsbestemmelser samt i nasjonale og lokale bestemmelser overholdes i form av utslippsgrenseverdier, og
- mengden av tungmetaller, dioksiner og furaner i slikt vandig avfall i forhold til den behandlede mengden farlig avfall reduseres, slik at mengden som tillates sluppet ut i vann, er mindre enn den som tillates sluppet ut i luft.

3. Med forbehold for nr. 2 skal Rådet etter forslag fra Kommissjonen innen to år etter at dette direktiv er trådt i kraft, fastsette et sett særskilte grenseverdier for forurensende stoffer som slippes ut ved rensing av avgasser.

4. Forbrenningsanlegg, herunder tilknyttede områder for lagring av farlig avfall, skal utformes og drives slik at utslipp av ethvert forurensende stoff til jord og grunnvann hindres i samsvar med rådsdirektiv 80/68/EØF av 17. desember 1979 om vern av grunnvann mot forurensning forårsaket av visse farlige stoffer⁽¹⁾. Dessuten skal det sørges for lagringskapasitet for regnvann fra forbrenningsanleggets område og for kontaminert vann som følge av søl eller brannsløkking. Denne lagringskapasiteten skal være tilstrekkelig til å sikre at vannet om nødvendig kan undersøkes og behandles før det slippes ut.

Artikkel 9

1. Reststoffer som følge av forbrenningsanleggets drift skal gjenvinnes eller disponeres i samsvar med direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF. Dette kan kreve forbehandling av reststoffene. Reststoffene bør holdes atskilt fra hverandre i påvente av en avgjørelse om de skal gjenvinnes eller disponeres; for ytterligere å forenkle dette, bør det anvendes egnet teknologi.

2. Transport og midlertidig lagring av tørre reststoffer i form av støv, f.eks. kjelestøv og tørre reststoffer fra behandling av avgasser, skal foregå i lukkede beholdere.

3. All varme generert ved forbrenningsprosesser bør brukes i størst mulig grad.

4. Før avgjørelsen om framgangsmåten ved disponering eller gjenvinning av reststoffer fra forbrenning tas, skal det utføres egnede prøver for å fastslå de ulike forbrenningsreststoffenes fysiske og kjemiske egenskaper og forurensningspotensial. Analysene skal særlig omfatte den løselige del og tungmetaller.

Artikkel 10

1. Målekrav med henblikk på i samsvar med artikkel 11 å overvåke parametere, vilkår og konsentrasjoner av forurensende stoffer som er relevante for forbrenningsprosessen, skal fastlegges i tillatelsen utstedt av vedkommende myndigheter, i vilkårene tilknyttet tillatelsen eller i de relevante alminnelige bindende reglene for målekrav.

2. Tillatelsen skal bare gis dersom søknaden viser at de foreslåtte måleteknikker er i samsvar med vedlegg III. Verdiene av konfidensintervallene (95 %) ved utslippsgrenseverdiene angitt i artikkel 6 nr. 5 bokstav a) og i artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 1), 2), 3), 4) og 5) skal ikke overstige verdiene angitt i vedlegg III nr. 4.

Installasjonen og driften av det automatiserte overvåkingsutstyret skal være underlagt kontroll og årlig ettersyn.

3. Prøvetakings- og målerutinene som skal brukes for å oppfylle plikten til periodiske målinger av hvert enkelt luftforurensende stoff og plasseringen av prøvetakings- og målepunktene, skal angis i tillatelsen utstedt av vedkommende myndigheter, i vilkårene tilknyttet tillatelsen eller i de relevante alminnelige bindende reglene for prøvetakings- og målerutiner.

Kravene for periodiske målinger skal fastsettes av vedkommende myndigheter i samsvar med vedlegg III.

Artikkel 11

1. Følgende målinger skal utføres ved forbrenningsanlegget i samsvar med vedlegg III:

- a) sammenhengende målinger av stoffene omhandlet i artikkel 6 nr. 5 og artikkel 7 nr. 1 bokstav a) og b),
- b) sammenhengende målinger av følgende driftsparametere:
  - temperatur som omhandlet i artikkel 6 nr. 2 og 4,
  - oksygenkonsentrasjon, trykk, temperatur og vanndampinnhold i avgassen,
- c) minst to målinger per år av stoffene omhandlet i artikkel 7 nr. 1 bokstav c) og nr. 2; det skal imidlertid utføres én måling hver andre måned i de tolv første driftsmånedene,
- d) oppholdstid, relevant minstemperatur og oksygeninnhold for avgasser som angitt i artikkel 6 nr. 2 og 4 skal underkastes passende kontroll minst én gang når forbrenningsanlegget settes i drift, og under de mest ufordelaktige driftsforhold som kan tenkes.

Den sammenhengende målingen av HF kan utelates dersom det brukes behandlingsprosesser for HCl som sikrer at utslippsgrenseverdien i henhold til artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 3) og nr. 1 bokstav b) 3) ikke overskrides. I dette tilfellet skal utslipp av HF underkastes periodiske målinger.

Den sammenhengende målingen av vanndampinnholdet er ikke nødvendig dersom den innsamlede avgassen tørkes før utslippene analyseres.

Målinger av forurensende stoffer oppført i artikkel 7 nr. 1 er ikke nødvendig når tillatelsen bare gjelder forbrenning av farlig avfall som ikke kan forårsake gjennomsnittsverdier av de forurensende

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 av 26.1.1980, s. 43. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF.

stoffene som er høyere enn 10 % av utslippsgrenseverdiene oppført i artikkel 7 nr. 1.

Kommisjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16, så snart det foreligger egnede måleteknikker innen Fællesskapet, vedta fra hvilken dato det skal utføres sammenhengende målinger av stoffene omhandlet i artikkel 7 nr. 1 bokstav c) og nr. 2 i samsvar med vedlegg III.

2. Resultatene av målingene for å kontrollere at utslippsgrenseverdiene og de veiledende verdier oppført i artikkel 6 og 7 overholdes, skal omregnes til følgende vilkår:

- temperatur 273 K, trykk 101,3 kPa, 11 % oksygen, tørr gass,
- temperatur 273 K, trykk 101,3 kPa, 3 % oksygen, tørr gass, bare i tilfelle forbrenning av spillolje som definert i direktiv 75/439/EØF.

Når det farlige avfallet forbrennes i en atmosfære anrikt med oksygen, kan resultatene av målingene standardiseres til et oksygeninnhold som fastsettes av vedkommende myndigheter, og som gjenspeiler de særlige forholdene i det enkelte tilfellet. I et tilfelle omfattet av artikkel 3 nr. 3 skal resultatene av målingene omregnes til et totalt oksygeninnhold etter reglene i vedlegg II.

Når utslippet av forurensende stoffer reduseres ved hjelp av avgassbehandling, skal omregningen med hensyn til oksygeninnholdet fastsatt i første ledd foretas bare dersom oksygeninnholdet målt i samme tidsrom som for det aktuelle forurensende stoffet overstiger det relevante standard-oksygeninnholdet.

3. Utslippsgrenseverdiene overholdes dersom:

- alle dagsgjennomsnittsverdier ikke overstiger utslippsgrenseverdiene oppført i artikkel 6 nr. 5 bokstav a) og artikkel 7 nr. 1 bokstav a), og

alle halvtimesgjennomsnittsverdiene i løpet av året ikke overstiger utslippsgrenseverdiene oppført i kolonne A i artikkel 7 nr. 1 bokstav b), eller

97 % av halvtimesgjennomsnittsverdiene i løpet av året ikke overstiger utslippsgrenseverdiene oppført i kolonne B i artikkel 7 nr. 1 bokstav b),

- alle gjennomsnittsverdiene i prøvetakingsperioden nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav c) ikke overstiger utslippsgrenseverdiene oppført i nevnte bokstav,
- bestemmelsene i artikkel 6 nr. 5 bokstav b) overholdes.

Gjennomsnittsverdiene som bestemmes i periodene omhandlet i artikkel 12 nr. 2, skal ikke tas i betraktning ved vurderingen av om grenseverdiene er overholdt.

Halvtimesgjennomsnittsverdiene og timinuttersgjennomsnittsverdiene skal bestemmes innenfor den effektive driftstiden (herunder driftsstarts- og driftstansperioder når farlig avfall forbrennes) på grunnlag av de målte verdiene etter at verdien av konfidensintervallet angitt i nr. 4 i vedlegg III er trukket fra. Dagsgjennomsnittsverdiene skal bestemmes på grunnlag av disse gyldige gjennomsnittsverdiene.

Gjennomsnittsverdiene i prøvetakingsperioden og, ved eventuelle periodiske målinger av HF, gjennomsnittsverdiene for HF skal bestemmes i samsvar med kravene i artikkel 10 nr. 3.

Artikkel 12

1. Dersom de utførte målingene viser at utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktiv er blitt overskredet, skal vedkommende myndigheter straks underrettes om dette. Så lenge det berørte anlegget ikke klarer å overholde utslippsgrenseverdiene, skal det ikke fortsette å tilføre farlig avfall før vedkommende myndigheter tillater at tilførselen av slikt avfall gjenopptas.

2. Vedkommende myndigheter skal fastsette det lengste tillatte tidsrom for enhver teknisk uunngåelig stans, forstyrrelse eller svikt i forbindelse med rense- eller måleutstyret der konsentrasjoner i utslipp av de regulerte stoffene i luft kan overskride de fastsatte utslippsverdiene. Anlegget skal under ingen omstendighet fortsette å forbrenne farlig avfall uavbrutt i et tidsrom på mer enn fire timer; dessuten må den totale driftstiden under slike forhold i løpet av ett år være under 60 timer.

I tilfelle sammenbrudd skal operatøren så snart det er praktisk gjennomførbart, redusere eller stanse driften inntil normal drift kan gjenopptas. I anlegg omhandlet i artikkel 3 nr. 3 skal tilførsel av farlig avfall stanses.

Det totale støvinnholdet i utslipp skal under ingen omstendighet overstige 150 mg/m³ uttrykt som halvtimesgjennomsnitt; dessuten skal utslippsgrenseverdien fastsatt i artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 2) og nr. 1 bokstav b) 2) ikke overskrides. Alle andre vilkår omhandlet i artikkel 6 skal overholdes.

Artikkel 13

1. Bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse på eksisterende forbrenningsanlegg innen tre år og seks måneder etter datoen angitt i artikkel 18 nr. 1.

2. Operatøren kan imidlertid underrette vedkommende myndigheter innen seks måneder etter datoen angitt i artikkel 18 nr. 1 om at det eksisterende anlegget ikke vil bli drevet i mer enn 20 000 timer i løpet av et tidsrom på høyst fem år fra operatørens underretning, før det vil bli stanset endelig. I dette tilfellet får bestemmelsene i nr. 1 ikke anvendelse.

Artikkel 14

Innen 31. desember 2000 skal Kommisjonen, særlig på bakgrunn av den forventede teknologiske utvikling, erfaring med driften av anleggene og miljøkrav, framlegge for Rådet, på grunnlag av

erfaringen med anvendelsen av direktivet og av utviklingen som har funnet sted innen teknikker for utslippskontroll, en rapport med forslag til revisjon av utslippsgrenseverdiene og de tilknyttede bestemmelser omhandlet i dette direktiv.

Utslippsgrenseverdier fastsatt som følge av slik revisjon får ikke anvendelse på eksisterende forbrenningsanlegg før 31. desember 2006.

Artikkel 15

Kommisjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 vedta de endringer som er nødvendige for å tilpasse bestemmelsene i artikkel 10-12 og vedlegg I-III til den tekniske utvikling.

Artikkel 16

1. Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.

Artikkel 17

Rapportene om gjennomføringen av dette direktiv skal utarbeides etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 5 i direktiv 91/692/EØF. Den første rapporten skal omfatte den første hele treårsperioden etter at dette direktiv er trådt i kraft.

Artikkel 18

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 31. desember 1996. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 19

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 16. desember 1994.

For Rådet

A. MERKEL

Formann

VEDLEGG I

EKVIVALENTFAKTORER FOR DIOKSINER OG DIBENZOFURANER

For bestemmelse av summen av verdier omhandlet i artikkel 7 nr. 2 skal massekonsentrasjonen av følgende dioksiner og dibenzofuraner multipliseres med følgende ekvivalentfaktorer før sammenlegging (ved bruk av begrepet toksiske ekvivalenter):

		<i>Toksisk ekvivalent- faktor</i>
2,3,7,8	- Tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- Pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
	- Oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- Tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	- Oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

VEDLEGG II

BESTEMMELSE AV UTSLIPPSGRENSEVERDIER OG VEILEDENDE VERDIER FOR MEDFORBRENNING AV FARLIG AVFALL

Grenseverdi eller veiledende verdi for hvert enkelt forurensende stoff og for karbonmonoksid i avgassen fra medforbrenningen av farlig avfall skal beregnes slik:

$$\frac{V_{\text{avfall}} \times C_{\text{avfall}} + V_{\text{pros}} \times C_{\text{pros}}}{V_{\text{avfall}} + V_{\text{pros}}} = C$$

V_{avfall} : avgassvolumet fra forbrenning av farlig avfall bestemt bare ut fra avfallet med lavest brennverdi angitt i tillatelsen og omregnet til vilkårene i artikkel 11 nr. 2.

Dersom varmeavgivningen fra forbrenningen av farlig avfall ligger på under 10 % av den totale varmeavgivningen i anlegget, skal V_{avfall} beregnes ut fra en (antatt) mengde avfall som ved forbrenning der den totale varmeavgivning er konstant, ville ha avgitt en varme tilsvarende 10 % av varmeavgivningen.

C_{avfall} : utslippsgrenseverdier fastsatt for anlegg som er beregnet på forbrenning av bare farlig avfall (minst utslippsgrenseverdiene og den veiledende verdien for forurensende stoffer og karbonmonoksid som fastsatt i artikkel 7 nr. 1 og 2 og i artikkel 6 nr. 5).

V_{pros} : avgassvolumet fra prosessen i anlegget, herunder forbrenningen av tillatt brensel som normalt brukes i anlegget (unntatt farlig avfall), bestemt på grunnlag av oksygeninnhold som utslippene skal omregnes til som fastsatt i Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning. Ved manglende regler for denne anleggstype skal det virkelige oksygeninnholdet i avgassen uten uttynning ved tilførsel av luft som er nødvendig for prosessen, benyttes. Omregningen til andre vilkår er omhandlet i artikkel 11 nr. 2.

C_{pros} : utslippsgrenseverdier for de relevante forurensende stoffer og karbonmonoksid i røykgassen fra anlegg som ved brenning av tillatt brensel som normalt brukes (unntatt farlig avfall), oppfyller nasjonale lover og forskrifter for slike anlegg. Dersom slike bestemmelser mangler, brukes utslippsgrenseverdiene fastsatt i tillatelsen. Dersom det ikke er fastsatt verdier i tillatelsen, skal de reelle konsentrasjonene brukes.

C: total utslippsgrenseverdi eller veiledende verdi for CO og relevante forurensende stoffer som erstatter utslippsgrenseverdiene og den veiledende verdien fastsatt i artikkel 6 nr. 5 og i artikkel 7 nr. 1 og 2. Det totale oksygeninnholdet som erstatter oksygeninnholdet ved omregningen i artikkel 6 og 7, beregnes på grunnlag av ovennevnte innhold idet det tas hensyn til delvolumene.

Det skal ikke tas hensyn til forurensende stoffer og CO som ikke stammer direkte fra forbrenningen av farlig avfall eller forbrenningen av brensel (f.eks. fra materialer som er nødvendige for produksjon eller fra produkter) og dessuten CO som er et direkte resultat av slik forbrenning, dersom

- de større konsentrasjonene av CO i forbrenningsgassen er nødvendig for produksjonsprosessen, og
- C_{avfall} (som definert ovenfor) for dioksiner og furaner er oppfylt.

Tatt i betraktning at det er tillatt å medforbrenne farlig avfall, skal den samlede utslippsgrenseverdien (C) beregnes på en slik måte at utslippene til miljøet blir lavest mulig.

VEDLEGG III

MÅLETEKNIKKER

1. Målinger for bestemmelse av konsentrasjoner av luftforurensende stoffer i avgasskanaler skal være representative.
2. Prøvetaking og analyser av alle forurensende stoffer, herunder dioksiner og furaner samt referansemålemetoder for å kalibrere automatiserte målesystemer, skal utføres etter CEN-standarder som er utarbeidet på oppdrag fra Kommisjonen. Inntil CEN-standarder foreligger, får nasjonale standarder anvendelse.
3. Framgangsmåten for overvåking av dioksiner og furaner kan bare godkjennes dersom deteksjonsgrensen for prøvetaking og analyse av de enkelte dioksiner og furaner er tilstrekkelig lav til å kunne gi et meningsfullt resultat uttrykt i toksisitetsekvivalenter.
4. Verdien av konfidensintervaller på 95 % bestemt ved utslippsgrenseverdiene skal ikke overstige følgende prosentandeler av utslippsgrenseverdiene:

Karbonmonoksid [artikkel 6 nr. 5 bokstav a]):	10 %
Svoveldioksid [artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 5]):	20 %
Totalt støv [artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 1]):	30 %
Totalt organisk karbon [artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 2]):	30 %
Hydrogenklorid [artikkel 7 nr. 1 bokstav a) 3]):	40 %